4. NAUČNA MU'DŽIZA U KUR'ANU

الإعجاز العلمي في القرآن

Abdul-Medžid El-Zindani

عبد المجيد الزنداني

Prevodilac

Muhamed Đuliman

المترجم

محمد جليمان

Šerijatski recenzent

Muhamed Mehanović

المراجع الشرعي

محمد ميهانوفيتش

بسم الله الرحمن الرحيم

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

Izlažući predavanje o vanjskoj i unutarnjoj konstrukciji embriona, prof. Kid je prikazao vanjski dio embriona, koji je u stadijumu mudge - grude mesa. Ta mudga je jajastog oblika, povijena, pogeta i na njezinom vrhu su tragovi poput tragova zubi. Produžetak mudge je dio dužine jednog centimetra. Ako bismo otkrili unutrašnjost embriona, našli bismo ćelije i njegove već formirane dijelove. Kada je prof. Kid pokušao opisati mudgu priznao je da je moramo opisati onako kako je opisana u Kur'anu: "Zatim od grude mesa (mudga), vidljivih i nevidljivih udova!" (El-Hadždž: 5) Kada su ga upitali o naučnim dostignućima koja se slažu s tekstom Kur'ana, rekao je: "Da, to je objava i čovjek nema izlaza da to ne prizna!"

Prof. Tadžason iz Tajlanda, direktor centra za anatomiju i embrione, također potvrđuje šehadet. Od njega su zatraženi opisi embriona, za koje je on rekao da postoje u svetoj knjizi budista. On je rekao da tih opisa nema. Islamski naučnici su mu tada pokazali predavanje prof. Kida, kojeg je on osobno poznavao. Iznenadio se.

Pitali su ga kakvu funkciju ima koža u živih bića. On je odgovorio da je koža centar osjetila za bol i s prženjem kože, odnosno njenim izumiranjem, čovjek gubi taj osjećaj. A Allah (dž.š.) u Kur'anu govori da će kažnjavati nevjernike obnavljanjem njihove kože: "One koji ne vjeruju u dokaze Naše, Mi ćemo sigurno u vatru baciti; kad im se kože ispeku, zamijenićemo ih drugim kožama, da osjete pravu patnju. Allah je zaista silan i mudar!" (En-Nisa': 56). Upitali su ga: "Da li su

ti podaci Muhammedu (a.s.) došli iz ljudskog izvora?" Odgovorio je: "Ne, to ne može biti!"

"Pa odakle su došli?"

"Od Allaha!"

"A ko je Allah?"

"On je naš Stvoritelj. Kada vidimo mudrost, ona nas upućuje na Mudrog; kada vidimo nauku, upućuje nas na Onoga koji zna; kada osjetimo milost, ona nas upućuje na Milostivog; kada promatramo red u našem postojanju, on nam ukazuje da je od Stvoritelja, Jednog, Jedinog!"

Prof Tadžason je sve to potvrdio i vratio se u svoju zemlju. Tada je pet njegovih studenata primilo islam. Zatim je održana druga konferencija u Saudijskoj Arabiji i na kraju izlaganja, prof. Tadžason svjedoči da je Allah (dž.š.) Bog i da je Muhammed (a.s.) Njegov Poslanik.

Jedan od najpoznatijih učenjaka geologije, prof. Alfred K., proučavao je Kur'an i hadise. On je, također, potvrdio da Kur'an nije od Muhammeda (a.s.). Prof. Alfred K. je uzeo kao dokaz za to ajet, koji ukazuje na početak svega što je stvoreno: "Zar ne znaju nevjernici da su nebesa i zemlja bili jedna cjelina, pa smo ih Mi raskomadali, i da Mi od vode sve živo stvaramo? I zar neće vjerovati?" (El Enbija': 30). Također i hadis: "Bili su slijepljeni (nebo i Zemlja), pa smo ih razdvojili!" (Ibn Abbas i "Mudžahid") - govori o nastanku svega.

Islamski znanstvenici su mu postavili pitanje je li tačno da su arapske zemlje bile nekada vrtovi i rijeke. On je to potvrdio. Rekao je da je to bio period ledenog doba, kada su se ledene stijene s polova približavale zemljama Arapa. Upitali su ga hoće li se zemljama Arapa vratiti ta klima. On

je odgovorio: "Da, i to je naučna istina!" Rekao je da je to doba već počelo, da se stijene leda već pomiču i da snježne oluje padaju po Evropi i Americi. Tada mu je rečeno da je naučnicima trebalo dosta vremena da dođu do tog pronalaska, a da je Muhammed (a.s.) još u 7. vijeku rekao: "Neće nastupiti Sudnji dan dok zemlje Arapa ne budu bašte i rijeke!" Prof. Alfred K. je tada rekao da je Muhammed (a.s.), to, vjerojatno, saznao od Rimljana. Pa su ga naučnici upitali: "A od koga je saznao da će se vratiti vrtovi i rijeke?" Profesor nije tada našao odgovor, jer u doba Rimljana nauka nije bila na tom stupnju da otkrije takve istine. Istina je bila pred profesorom i on je morao da je prizna, rekavši: "To mora da je od Uzvišenog!"

A Allah kaže: "On (Kur'an) je, doista, cijelom svijetu opomena! I vi ćete uskoro saznati njegovu poruku." (Sad: 87-88)

Prof. M. Jonson je bio u sastavu vijeća na jednoj konferenciji, kojoj je bio cilj usklađivanje veze između onog što je spomenuto u Kur'anu, hadisu i naučnih dostignuća. Rekli su mu da Kur'an govori da je čovjek stvoren u periodima. Ustao je i rekao: "Ne, ne!" Ponudili su mu da sjedne, ali je odbio. Vidjelo se da je to ostavilo na njemu tragove, jer naučnici znaju da je, nakon otkrivanja mikroskopa u 16. vijeku, postalo jasno da se čovjek ne formira odjednom kao potpuno stvorenje u sjemenu muškaraca. Do 16. vijeka je bila zanemarena uloga žene u formiranju čovjeka. Smatralo se da se čovjek formira kao potpuno stvorenje u sjemenu muškarca. A od 18. vijeka se smatralo da se čovjek stvara u potpunosti u jajnoj ćeliji žene, jer je ona veća. Time je zanemarena uloga muškarca u formiranju čovjeka. A tek u devetnaestom vijeku je otkriveno da se čovjek razvija u periodima, i zato je M. Jonson govorio: "Ne, ne, ne!" Dali su mu Mushaf i rekli:

"Uči!"

"Šta vam je, zašto se Allahove sile ne bojite, a on vas postepeno stvara." (Nuh: 13-14)

"On vas stvara u utrobama matera vaših, dajući vam likove, jedan za drugim u tri tmine!" (Ez-Zumer: 6)

Sjeo je i rekao da se to može protumačiti kao slučajnost, pa su mu sakupili dvadeset pet tekstova koji o tome govore i upitali su ga može li to biti slučajnost. Kur'an je ovim periodima dao imena i da li to može biti slučajnost. Odgovorio je: "Ne!" Rekao je da je Muhammed (a.s.) imao veliki mikroskop. Međutim, u to vrijeme nije bilo tehnike koja bi omogućila Muhammedu (a.s.) posjedovanje mikroskopa. Nakon toga je priznao da je Muhammed (a.s.) Poslanik Allaha (dž.š.).

Prof. Jušidi Kozaj, direktor opservatorija Tokio, pročitao je ajete s opisima početka stvaranja neba i veze zemlje i neba, pa je pitao o Kur'anu i vremenu objavljivanja Kur'ana.

Jako se začudio i rekao: "Kur'an opisuje svemir s najviše tačke gledišta. Onaj ko opisuje svemir, vidi sve i Njemu ništa nije skriveno!" Islamski naučnici su ga pitali o periodu kroz koji su prošla nebesa kada su bila u obliku dima (ed-duhan). On je rekao: "Nagomilali su se dokazi. Zvijezde na nebu su od dima i jasno je od čega je svemir nastao. Danas su svemirski brodovi u mogućnosti slikati zvijezde koje su formirane od dima. Na početku slike se vidi crvenilo. U sredini se ta materija zgusnula i postala svijetla. Svijetleće zvijezde su nastale od dima, kao i sam svemir." Nakon toga su mu pokazani ajeti koji potvrđuju ono što je on rekao: "Zatim se nebeskim visinama uputio, dok je nebo još dim bilo, pa je njemu i Zemlji rekao: "Pojavite se milom ili silom!" - "Pojavljujemo se drage volje!" - odgovorili su." (Fusilet:11)

Neki učenjaci kažu da se tu radi o magli, a ne o dimu. Prof. Kozaj je ukazao da je magla drukčija od dima. Ona je hladna, dok svemirski dim posjeduje toplotu, a sam dim predstavlja gasove na koje se vežu čvrste materije i on postaje taman. Upitali su ga: "Nauka otkriva tajne svemira, ali većina tih tajni je spomenuta u Kur'anu. Misliš li da je Kur'an došao Muhammedu od ljudi?" On je odgovorio: "Ne, to nije ljudski izvor. Onaj ko uči Kur'an, vidi jasnu sliku svemira. Sada sam upoznao novi način izučavanja kojem treba da se potpuno posvetimo."

Naučnici Istoka i Zapada poginju glavu pred istinom koja je vječna mu'džiza, živa, koja srca muslimana i nemuslimana ispunjava divljenjem i nakon toga priznaju istinu. Na Zapadu je jaka borba između vjere i nauke i gotovo je nemoguće da zapadni mislioci prihvate postojanje vjere i nauke zajedno, zato što Tevrat kaže: "Drvo koje je zabranjeno Ademu, to je drvo spoznaje, i nakon što je jeo s njega, povećalo se Ademovo znanje." I zbog toga se kršćanska Evropa dvoumila hoće li priznati znanje od muslimana, jer su kaluđeri presudili da je to prvi grijeh, neposlušnost, i zato su se klonili nauke i zanijekali je. A naučnici su zanijekali kaluđere i njihovo vjerovanje. Kada danas razgovaramo s jednim Zapadnjakom o islamu, uočićemo da ga on uopće ne poznaje; ne zna da islam daje veliku čast učenima i nauci, da su učenjaci svjedoci, nakon meleka, da nema boga - osim Allaha:

"Allah svjedoči da nema drugog boga, osim Njega, a i meleki i učeni - i da On postupa pravedno."

- Nema boga osim Njega, Silnog i Mudrog!" (Ali-Imran: 17)

Ajeti koji govore o Ademu uzdižu ga iznad meleka, zbog nauke - koja je uzrok davanja počasti Ademu (a.s.), a

ne uzrok protjerivanja, na što ukazuje iskrivljeno učenje Tevrata.

Zato se mislioci Zapada iznenade kada vide jasne dokaze. Jedan od njih je i prof. J. S., ginekolog iz Čikaga. Iz početka je sumnjao u kur'anski tekst i hadise. Ali, kada je pročitao tekstove vezane za nasljedstvo i stvaranje, uvjerio se u istinitost ajeta i hadisa. Uvidio je naučnu istinu, potvrđenu ajetima i hadisima, u kojima se kaže da kromozomi sadrže nasljedne osobine (boju očiju, kose, kože). Dok je čovjek još u stadijumu kapi sjemena i u njemu su određene nasljedne osobine, a Allah (dž.š.) kaže:

"Proklet neka je čovjek! Koliko je on samo nezahvalan! Od čega ga On stvara? Od kapi sjemena ga stvori i za ono što je dobro njega pripremi!" (Abese: 17-19)

Već u prvom periodu embriona, formiraju se organi, a Muhammed (a.s.) kaže: "Stvaranje nekog od vas se formira u utrobi majke četrdeset dana!"

"Kada prođe kap sjemena četrdeset dva dana .." (Hadis)

Prof. J. S. je pročitao ova dva hadisa, utvrdio je njihovu tačnost i nakon toga je izjavio na jednoj konferenciji: "Zaista je vjera (misli na islam) u mogućnosti predvoditi nauku uspješnim vodstvom." Rekao je da je to kao kada želimo upoznati neku tvornicu. Moramo prvo pogledati njene kataloge, jer bez njih nismo u stanju saznati nešto o toj tvornici. Prof. J. S. je rekao istinskim naučnicima da oni mogu biti vođe svjetskog naučnog pokreta koji će potvrditi istinu, a time i istinu islama. A Allah (dž.š.) kaže: "Mi ćemo im pružiti dokaze Naše u prostranstvima svemirskim, a i u njima samim, dok im ne bude sasvim jasno da je Kur'an istina. A zar nije dovoljno to što je Gospodar tvoj o svemu obaviješten?" (Fussilet: 53)

"Oni kojima je dato znanje, dobro znaju da je ono što

ti se objavljuje od Gospodara tvoga istina i da vodi na put Silnoga i Hvaljenog!" (Sebe': 6)

Nauka je otkrila i potvrdila i pojave vezane za more, koje su opisane u Kur'anu i hadisu. Prof. H. je objasnio ta naučna otkrića. On je pokazao satelitske snimke granice na Gibraltaru, između Sredozemnog mora i Atlantskog oceana. Rekao je da se to ne vidi golim okom, ali da je to jasna istina. Na snimcima su prikazana mora u raznim bojama (svijetlo-plava, tamno plava, azur-zelena), a razlog tome je temperatura na površini mora. I mi svojim okom ne vidimo nikakvu boju, osim plave, i ne vidimo nikakvu prepreku, a Kur'an kaže: "Pustio je dva mora da se dodiruju; između njih je pregrada, i oni ne prevlađuju jedno drugo, pa koju blagodat Gospodara svoga poričete?! Iz njih se vadi biser i merdžan." (Er-Rahman: 19-22)

Nauka ukazuje na to da se vode miješaju, ali da ne prevlađuju jedna drugu. Nama ne pada na pamet da su sva mora različita, mislimo da su sva ista, da su sva plava, slana i u njima iste ribe. Niko od mufessira (tumača Kur'ana) nije očekivao da je spomenuto more u ajetu različito od slanog mora. Znalo se da postoje samo neslane rijeke. Međutim, ajet govori o nečem drugom: "Iz njih se vadi biser i merdžan." A ajet je ukazivao na dva slana mora, jer se biser i merdžan, kako je nauka do tada otkrila, vade samo iz slanih mora. To je bio problem, a danas je potvrđeno da se biser nalazi i u rijekama, dok se drago kamenje (merdžan) nalazi samo u slanim morima, jer se merdžan kristalizira pod utjecajem morskih bića koja se ne nalaze u rijekama. Kako su mufessiri riješili taj problem? Rekli su da se radi o jednom moru, ali je suprotno ajetu, zatim su protumačili riječ "meredže" (dodirivati se), kao riječ "haleta" (miješati se) - što je pogrešno.

A u samom ajetu je i riječ "la jebgijan", koju su neki

tumači preveli sa: "ne miješaju se". Međutim, to znači: "ne prevladavaju jedno drugo." Kur'an spominje i "berzah" (prepreku), pa mnogima nije bilo jasno kako će se mora miješati, ako postoji prepreka. Odgovor je da postoji "berzah" i da ga mi, Allahovom moći, ne vidimo. On postoji, jer je to nepogrešivi Allahov govor. Nauka otkriva da ima i neslanih mora i da se ona razlikuju po toploti, gustoći, slanoći i životinjskom svijetu i da se u području između ta dva mora nalazi "berzah" (pregrada), stvarni zid od treće vode, između oceana i Arapskog zaljeva, između Sredozemnog mora i Atlantskog oceana. A, istovremeno, u svim morima su prepreke između nivoa i berzah sprečava preplavljivanje mora nad morem. Zašto to i zašto nema jednakosti i uklapanja između tih mora? Berzah to sprečava. Da nije toga, ne bismo našli ribe u jednom moru, kojih nema u drugom, jer svako more ima svoju specifičnost. "La jebgijan", znači: "ne preplavljuju jedno drugo". A more je u tečnom stanju, kako je to moguće? Odgovor je da preplavljivanje označava prevlast osobina jednog mora, nad osobinama drugog. Funkcija berzaha je da spriječi uništenje svojstava kod jednog mora. Kada se pomiješa voda iz jednog mora s drugim, ono poprimi osobine drugog mora. Ako je u jednom moru temperatura vode 28 C, a u drugom 29 C, svojim prelaskom u to drugo more, ono dobija temperaturu drugog mora, 29 C, kao i njegovu slanoću i gustoću.

Miješanje postoji i ono je istina, kao što je i berzah istina, jer on sprečava prevlast mora nad morem (La jebgijan).

Ljudski umovi se dvoume da riješe značenje riječi koje nose veliko znanje. Onim tumačima Kur'ana, koji objašnjavaju ajet kao susret rijeke i mora, reći ćemo da Kur'an spominje na drugom mjestu opis susreta rijeke i mora: "On je dvije vodene površine, jednu pored druge, ostavio -, jedna je pitka i slatka, druga slana i gorka, a između njih je pregradu i

nevidljivu branu postavio." (El-Furkan: 53)

U ovom ajetu se spominju slatka i slana voda i između njih: berzah i nevidljiva brana (hidžren mahdžura), a dok se u prijašnjem ajetu spominje samo berzah. Postoji razlika i preciznost u opisu. Koja je to tajna i zašto dodatak: "nevidljiva brana"? Učenjaci su otkrili da se mora ne prelijevaju u rijeke, već rijeke u mora i to mjesto se zove ušće. To područje obuhvata pet ili sedam kilometara i ono nije ni kao voda rijeke, niti kao voda mora. To je smjesa između slanosti i slatkosti. Tu žive posebne životinje. Životinje koje žive samo u moru uginule bi ako bismo ih prenijeli u rijeku. One koje žive samo u rijeci, uginule bi ako bismo ih prenijeli u more. A životinje koje žive u ušću, također bi uginule, kada bi se prenijele u rijeku, ili more. Neka nas ovo ne čudi. Ako bismo se napili morske vode, uvidjeli bismo da nam ne odgovara. Također, ako bismo neko drvo zalili morskom vodom, uvenulo bi. Za svako biće treba određeni stepen slanosti, koji mu odgovara. I zbog toga, područje ušća predstavlja nevidljivu branu (hidžr), zatvor za bića koja žive u njemu i predstavlja zabranjeni prostor (mahdžur) bićima koja su izvan, u moru i u rijeci, osim rijetkim životinjama koje žive u sva tri područja i prilagođavaju im se. A pravilo je da ušće ima posebna bića. Ne izlaze iz njega u more, niti u rijeku, a ni u ušće se ne dozvoljava ulazak. Postoji prepreka koja štiti da se područje ušća izgubi u moru ili rijeci. U ajetu se spominje "pitka i slatka"; to je samo jedan od opisa za vodu. Da je ona samo tako opisana, čitalac bi rekao da u oblasti ušća ima i pitkosti, a to je opis za vodu rijeke, iz koje nastaje ušće i zato je dodata riječ za vodu rijeke "furat" (mnogo pitka). U ajetu je voda opisana i kao slana i gorka. A da je voda samo tako opisana, čitalac bi i tada rekao da u oblasti ušća postoji voda, koja je mnogo slana i gorka - "udžadž." Iz ovoga se vidi da je cilj opisa "furat - mnogo pitka" i "mudžadž - mnogo slana

i gorka" ukazivanje na rijeku (čistu rijeku) i na more (čisto more), a među njima je ušće, koje je "berzah i mahdžur." Mufessiri su mnogo truda uložili u objašnjavanju ajetskih riječi "hidžren mahdžura" i kaže se da, kada se vode rijeke i mora sretnu, to je "hidžren mahdžura." Ništa više mufessiri nisu bili u stanju kazati i to dokazuje da je kur'anska nauka božanska nauka. "To je istina, božansko znanje kojim je Allah dao jasne dokaze Muhammedovog poslanstva!"- kaže prof. H.

A Muhammed (a.s.) kaže: "Nije bilo poslanika, a da mu nije nešto dato da bi mu ljudi vjerovali, a ono što je meni dato, jeste vahj (objava), koju mi je Allah objavio i nadam se da ću biti najviše slijeđen na Sudnjem danu; to je vahj koji ima mu'džizu i jasan dokaz ljudima do Sudnjeg dana!"

"Onima kojima je dato znanje, dobro znaju da je ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga istina i da vodi na put Silnoga i Hvaljenoga." (Sebe': 6). Kur'an je dokaz i onima koji ne govore arapski jezik i koji ne poznaju da i u arapskoj stilistici koju Kur'an posjeduje, ima mu'džiza (dokaza). Je li potrebno da ljudi uče arapski jezik, da bi uvidjeli da je Kur'an božanska istina? Ne, Allah im se smilovao i svim ljudima ukazao na dokaze, koje oni razumiju, i pored različitosti u jeziku, naciji i drugom.

Profesoru Belu su pokazani neki ajeti i hadisi. Iznenadio se, kada mu je rečeno da Kur'an spominje najniže oblasti na Zemlji, u blizini Kudsa (Jerusalema). "Elif-lam-mim, Bizantijci su pobijeđeni - u susjednoj (najnižoj) zemlji, ali oni će, poslije poraza svoga, sigurno pobijediti." (Er-Rum: 1-3) Riječ "edna" ima značenje: "najbliža i najniža", ali tek je poslije postalo jasno pravo značenje ajeta. Nakon svega što je saznao o opisima, koje Kur'an daje o Zemlji, biljkama, klimi..., prof. Bel kaže: "Ovo je čudna knjiga, opisuje nam prošlost, sadašnjost i budućnost. Ja ne znam na kojem stepenu kulture, niti nauke

je bilo čovječanstvo u vrijeme Muhammeda (a.s.), ali kada znamo stanje u kojem su bili prijašnji narodi i njihov niski stepen obrazovanja, nema sumnje da je nauka, koju nalazimo u Kur'anu- božanska svjetlost, objavljena Muhammedu (a.s.)."

Profesor Seja V., geolog iz Japana, poznavao je mnoge vjere. On ima pravo bilo šta reći o njima, a o islamu nema, jer se islam razlikuje od ostalih vjera. On je govorio vjernicima da trebaju šutjeti o dunjaluku. Upitali su ga: "Zašto?" On je odgovorio: "Zato jer ako biste vi govorili, izazvali biste rat među ljudima." Rečeno mu je: "A zašto su bili ratovi između Atlantskog i Varšavskog pakta, zašto postoji atomsko naoružanje, ispod Zemlje, na Zemlji, u morima, da li je vjera uzrok toga?" Ušutio je, pa su mu ponudili nekoliko ajeta i hadisa iz njegove oblasti istraživanja. Upitali su ga da li su brda u obliku stuba? Odgovorio je: "Sva brda na kontinetima, ili u okeanima su u obliku stubova." A je li to bilo poznato u vrijeme Muhammeda (a.s.) i znamo li da brda predstavljaju samo dio koji ima svoj produžetak u unutrašnjosti zemlje koji je temelj tim brdima, a Kur'an kaže: "Zar Zemlju nismo posteljom učinili i brda stubovima?" (En-Nebe': 6-7)

I kada su upitali profesora imaju li brda ulogu učvršćivanja zemljine kore, odgovorio je da nauka još nije dotle došla i većina učenjaka tako odgovara, osim onih koji su čitali Knjigu, koja je izvor mnogim drugima.

Nauka otvara oči svim ljudima. Oni gledaju u činjenice, a ne u slike. Blago islama je nauka koja poginje glavu ispred Kur'ana. Čovjekova priroda se upotpunjuje samo imanom (vjerom) a čovjek bez imana je u stalnom strahu, u izgubljenosti. Sloboda koju uživaju naučnici pomaže im da kažu ono što vjeruju i zato priznaju Kur'an.

"Oni kojima je dato znanje, dobro znaju da je ono što

se objavljuje od Gospodara tvoga istina i da vodi na put Silnoga i Hvaljenoga!" (Sebe': 6)

Nauka se stječe osjetilima i razumom, koji registrira ta osjetila. Dva su puta do iluma najvažnija: sluh i vid. Sluhom spoznajemo znanje drugih ljudi. Ne možemo se koristiti znanjem drugih ljudi bez sluha, jer nam gledanje nije dovoljno da shvatimo šta nam govore učeni. Putem sluha nam se prenosi otprilike 90% naučnih saznanja (osnovna škola, srednja škola, univerzitet, razna predavanja), sluh proširuje krug znanja čovjeku i mora znanja se dodaju na prošla. Drugi put ka saznavanju je gledanje. Kada se saznanje upotpuni slikom, ostavlja se prostor za - gledanje, ali put promatranja je ograničen i mi nismo u stanju vidjeti stvari koje se dešavaju daleko od nas. Allah je poslao poslanike da pouče ljude onome što ne mogu vidjeti, pa im je objasnio mudrost, početak, cilj i tajne stvaranja. Objasnio je stvari koje koriste čovjeku, koje mu štete, tajne oko njega, pojave, međusobno ophođenje i kraj kojemu čovjek ide. Sve to vid nije u mogućnosti spoznati, a vahj (objava) nam ukazuje na pravi put. Kur'anski tekst nosi potpuno znanje, a ljudsko znanje je ograničeno. Na to nam ukazuje činjenica da se naše znanje stalno proširuje rasvjetljavanjem kur'anskih ajeta. Allahovo znanje je potpuno, nema šupljina i tekstovi vahja nose potpunu istinu. Doba u kojem živimo je prepuno mogućnosti koje pružaju nova saznanja. Pomoću mikroskopa možemo vidjeti stvari koje su za nas bile tajna do sada, možemo vidjeti unutrašnjost ljudskog organizma, tajne zemlje.

Allah (dž.š.) nam naređuje da učimo Kur'an i sunnet s razumijevanjem i da razmišljamo o ajetima. Mi smo Kur'an učinili dostupnim nauci, - "Pa ima li ikoga ko bi pouku primio?" (El-Qamer: 17)

Naše shvaćanje pojedinih ajeta i hadisa nije moguće i

nije potpuno, ako nemamo naučne dokaze na osnovu kojih ćemo razumjeti kur'anski tekst.

Kur'anske mudrosti su ponekad neshvatljive i kada se dođe do novih otkrića, tada dobijemo razjašnjenje kur'anskog teksta.

"Ne valja to! Ako se ne okani, dohvatićemo ga za kiku, kiku lažnu i griješnu!" (Al-Aleq: 15-16)

"Nema ni jednog živog bića koje nije u vlasti Njegovoj a da ga neće uzeti za njegovu kiku."(Hud: 56)

"Bože, ja sam Tvoj rob i sin Tvog roba i sin Tvoje robinje, moja kika je u tvojoj ruci!" (hadis) Iz ovih ajeta i hadisa vidimo da kika (nasijeh) ima ulogu kod ljudi i kod životinja. Nasijeh označava početak, prednji dio glave. U ajetu se ne kaže: "Uzeću ga za njegovu glavu!", već se ograničava na kiku, i ne kaže "uho", "oko", već "kika"; griješe jezik, oko, uho, dijelovi tijela, a Kur'an spominje kiku. Kur'an ne kaže: "kiku onog koji laže i griješi", već kaže: "kiku lažnu i griješnu." Kako objasniti da je kika griješna i da ona laže?

Tada istupa nauka, s pronalaskom da mozak ima funkcije, centre, a područje u mozgu, ispod "kike", je bez pokreta, mirno, nepovezano s drugim dijelovima tijela, za razliku od ostalih dijelova mozga. To područje utječe na ponašanje i medicina dokazuje da je taj dio centar koji određuje ponašanje i na tom dijelu kike, ispod lobanje, ukazuje se crta laži. Naučna otkrića potvrđuju da je "kika lažna" i pomažu nam da shvatimo ajete. To je mu'džiza prije 1.400 godina i naučnici potvrđuju da znanje koje je u Kur'anu, a ne u drugim knjigama, mora biti istina. Takva naučna otkrića su, istovremeno, i dokazi protiv licemjera, koji govore da je Kur'an protiv nauke. A Allah nam, iz dana u dan, otkriva Svoje znanje, tako da će ljudi govoriti: "I o ovome nam Kur'an govori!"

Allahov Poslanik (s.a.v.s.) kaže: "Pet ključeva svih tajni (gajba) niko ne zna, osim Allah. Niko ne zna šta će se sutra desiti, do Allah; niko ne zna šta skrivaju materice, osim Allah; niko ne zna kad će kiša pasti, osim Allah; niko ne zna kad će nastupiti Sudnji dan, ..."

Hadis nam ukazuje da niko ne zna šta se krije u matericama, osim Allaha, a danas nam medicina dokazuje snimcima je li dijete muško ili žensko. Kako to objasniti? Već duže vremena šerijatske nauke i medicina jedno drugom daju snagu. Ibn Kesir kaže da ne možemo shvatiti hadis odvojeno od Kur'ana. Hadis nam ukazuje da Allah šalje meleka u matericu i naređuje mu četiri stvari: opskrbu (rizk), smrtni čas (edžel), sretan ili nesretan život, muško ili žensko, i od tada melek ima znanje o tome, zna sve pojedinosti. Prvi hadis nam ukazuje da nema niko ko zna te pojedinosti, ni meleki, ni Poslanik, jer Allah kaže: "U Njega su ključevi svih tajni, samo ih On zna." (El-En'am: 59) A drugi hadis nam ukazuje da melek poznaje stanje embriona u potpunosti. Samo na ovaj način, sakupljajući hadise, možemo stići do rezultata. Znanje meleka i znanje ljudi je zastrto u prvom periodu i to znanje je samo kod Allaha (dž.š.) Kad je Allah poučio meleke i obavijestio ih, u tom trenutku govor Poslanika (a.s.) se ne odnosi na taj period; vrata spoznaje su otvorena. A kad čujemo nalaz medicine o plodu, to je tek nakon znanja meleka. Govor Poslanika (a.s.) je potpuno precizan: "Niko ne zna šta skrivaju materice, osim Allah!" To je gajb, a o stanju embriona u materici, Kur'an nam kaže: "Allah zna šta svaka žena nosi i koliko se materice stežu, a koliko šire; u Njega sve ima mjeru." (Er-Ra'd: 8) U ajetu se spominje "gajd - umanjene" i "izdijad - povećanje", dvije suprotnosti. Ključ gajba je povezan s umanjenjem "gajd", a ne s povećanjem "izdijad." Šta je to "gajd"? Ima dva značenja u jeziku: povući se i umanjiti, a u Kur'anu su oba ova značenja: "I bi rečeno: - O, Zemljo, gutaj vodu svoju, a ti, o nebo, prestani! I voda se povuče i ispuni se odredba." (Hud: 44). U ajetu riječ ("Ve gidal-ma'u") označava: povlačenje vode i umanjenje. Postoji li "gajd" embriona u ranom periodu, a, nasuprot tome, i "izdijad"? Odgovor je: "Da!" Jer, kako Zemlja guta vodu, tako i materica guta plod čovjeka i plod žene, a matericu je Allah stvorio u ženi, kao organ koji prihvata jajašca jajnika i unosi ih putem kanala, ona se vežu za sredinu kanala i povlače se, a s njima i druge tečnosti. Zatim se umanjuju, opada njihov broj, i stižu do prve trećine jajnika i tu se osamostaljuju. A iz čovjeka izlazi dvije do pet stotina miliona muških jajašaca (nutfa - sperma), dok do kanala dolazi samo nekoliko stotina. Gdje je ostatak? Izostao je, dogodio se manjak i dogodilo se povlačenje. Umanjeno je sjeme, plod čovjeka i plod žene i upotpunio se susret nakon tog umanjenja. Kada se sretnu dva ploda (muški i ženski), oblikuje se program nasljedstva koji nose embrioni oca, ili majke. Tada se određuje boja lica, kose ..., a još smo u stadijumu sjemena i tada se u potpunosti određuje program nasljedstva u čovjeku. O tome Kur'an kaže: "Proklet neka je čovjek! Koliko je samo nezahvalan! Od čega ga On stvara? Od kapi sjemena ga stvori i za ono što je dobro za njega, pripremi." (Abese: 17-19)

I Allah je odredio sve u periodu dok je čovjek bio kap sjemena. Znanstvenici su pokušali saznati šta biva s čovjekom, dok je još u stadijumu kapi sjemena, a nakon perioda "takdir" - određenja sudbine, - pokušali su saznati ključ "gajba", ali nisu uspjeli. A da su to otkrili, saznali bismo budućnost embriona. Prof. M. J. je za deset godina proučavanja pokušao da postigne neke rezultate, ali ih nije dobio. Upitali su ga, zar nije uvidio da je ključ "gajba" nedostupan ljudima. On je odgovorio da će tek, nakon još deset godina izučavanja, razotkriti istinu. Znači da postoji period "gajba", a ostaje period "izdijada", to jest razvoja koji označava izlazak iz stanja "tak-

dir" - određenosti u stanje "tahlik" - stvaranja i taj period se tada može nadzirati. Današnja naučna dostignuća su na visokom stupnju razvoja. Često pročitamo naslov u novinama: "Rođeno dijete iz epruvete!" Međutim, ne možemo kazati da je to "dijete iz epruvete". U epruveti se vrši samo spajanje sjemena, pošto se žena nije u mogućnosti oploditi prirodnim putem, te se nakon dva dana prenose u njeno tijelo. Iako nauka zna sastojke sjemena, nije u stanju stvoriti dijete, već je uzeto sjeme čovjeka i žene i sastavljeno u epruveti. Lijepo kaže majka svom djetetu "iz epruvete": "Ti si moje dijete, a ne dijete iz epruvete, moja si krv i ja sam te hranila devet mjeseci!" Kako u tom slučaju protumačiti: "... koliko se materice stežu, a koliko šire ..."? (Er-Ra'd: 8) Kako se to dešava kod djeteta iz epruvete? U normalnim uvjetima se dešava "gajd", a u djeteta "iz epruvete" se dešava drugo, odnosno drugi način, a u biti je isto umanjivanje i prihvatanje.

Dalje, u hadisu se kaže: "... niko ne zna kada će kiša pasti, osim Allah..." U Rusiji i Americi se govorilo o vještačkoj kiši, koju oni mogu proizvesti i spuštati kada hoće. Bili su zauzeti lažima. Ako slijedimo stručnjake, vidjećemo da nema ni jednog dokaza o postojanju vještačke kiše, jer kiša pada zbog zbijenosti, akumuliranja oblaka. Ne postoji vjaštačka kiša, jer mi možemo akumulirati oblake i da nakon toga padne kiša, ali drugi put možemo akumulirati oblake, a da se nakon toga oblaci raziđu, pa ćemo i treći put to uraditi, a oblaci će ostati u prvobitnom stanju, neće se akumulirati, niti razići. Stanje oblaka se ne može mijenjati ljudskim utjecajem. Oblak spušta kišu, a da ljudi ne utječu na njegovu gustoću. U Americi su osnovane tvornice koje su prodavale kišu. U pet do deset američkih država, pala je kiša u dogovorenom mjestu, pa je i slijedeće godine potpisan novi ugovor, ali tada kiša nije pala. Slučaj je predat sudu i zaključeno je da su tvrdnje o mogućnosti stvaranja vještačke kiše - neos-

novane.

Prije su meteorolozi objavljivali vijesti koje su sadržavale izazov: "Sutra je kiša!", ili "Sutra je lijepo vrijeme!" Ljudi na osnovu vremenske prognoze odrede šta će raditi, ali desi se da vrijeme bude suprotno od prognoziranog. Zato se u današnjoj meterologiji koriste izrazi: "moguće je", "očekivati je "... Gdje je ključ koji su otkrili i gdje je nauka koju su otkrili? Njihov odgovor se može zasnivati samo na pretpostavkama i to nije sigurno znanje, a Allah (dž.š.) kaže: "On vodu s neba spušta, pa mi onda činimo da pomoću nje niču sve vrste bilja i da iz njega izrasta zelenilo, i iz njega klasje gusto ..." (El-En'am: 99)

Iz zelenila (hlorofila) je dobijeno sjemenje, hlorofil je izveden iz biljki, a biljke iz vode. U "Tefsiru-l-dželalejn" se objašnjava ovaj ajet: "Iz biljki nastaje zelenilo, a iz zelenila sjemenje!", a danas nam nauka pomaže u objašnjenju ovog procesa. Kada bi Kur'an bio od Muhammeda (a.s.), bilo bi moguće da se u ajetu kaže samo: "Pa mi onda činimo da iz nje niče klasje gusto!", a da se izostavi "zelenilo" i niko ne bi rekao Muhammedu: "Ti griješiš!", ali upotreba ove riječi u Kur'anu ukazuje da je Kur'an od onoga koji zna pojedinosti onog što je stvoreno.

Nauka nam pomaže da razumijemo ajete i hadise, a Allah kaže: "Ili su tmine nad dubokim morem koje prekrivaju valovi sve jedan za drugim, iznad kojih su oblaci, sve tmine jedne iznad drugih." (En.Nur: 40) Ajet spominje val i iznad njega val, a iznad njih oblake. Slika nam nije potpuno jasna. Ali nam naučna dostignuća kažu da se more cijepa vodoravno, u dva dijela: duboko more i površinsko more, a između njih je unutarnji val koji ih rastavlja i koji je pokrivač dubokom moru u kojem su tame. "Valovi sve jedan za drugim" - to znači da je iznad unutarnjeg vala drugo more. Ta slika se

oblikuje samo u dubokom moru, na dubini od dvije stotine metara i povećava se na pet stotina metara; tama se nadopunjuje na hiljadu metara, a ribe na toj dubini imaju izvor za svjetlost. Čovjek ne može roniti bez aparata više od dvadeset metara, a na deset metara osjeti tlak u ušima, koji se povećava ako se stigne na dubinu od dvadeset metara. Unutarnje more je na dubini od dvadeset do šezdeset metara, a tama počinje ispod dvije stotine metara. Ko je obavijestio Muhammeda (a.s.) o tome? Postavlja se pitanje, hoće li, u budućnosti, nauka doprinijeti boljem razumijevanju Kur'ana i hadisa. A Kur'an je i to odredio: "Kur'an je, doista, cijelom svijetu opomena! I vi ćete uskoro saznati njegovu poruku!" (Sad: 87-88)

A Allah kaže da za svaku poruku ima njeno posebno vrijeme: "Svaki nagovještaj ima svoje vrijeme, i vi ćete znati!" (El-En'am: 67)

Ovaj ajet nam ukazuje da ćemo znati njegovu poruku kada dođe vrijeme za to, i nauka otkrije nešto, tek kada Allah to odredi: "I reci: - Hvala Allahu, On će vam znamenja Svoja pokazati, pa ćete ih vi poznati!" (En-Neml: 93)

Postavlja se pitanje jesu li naši prethodnici (selefije) znali značenje ovih ajeta. A nevjernici govore da su oni sami zaslužni za naučna dostignuća. Kako to objasniti?

Ovo nas vodi ka te'vilu Kur'ana, a te'vil ima dva značenja:

1 - Značenje tefsira: poznavanje riječi i rečenice, dokaza koji se crpe iz teksta i povoda objave nekog ajeta. Allahov Poslanik (s.a.v.s.) je molio za Ibn Abbasa: "Bože, daj mu da razumije vjeru i pouči ga te'vilu!" Ibn Abbas je, objašnjavajući stepene te'vila, podijelio ih u četiri grupe:

- istina Kur'ana koji niko ne smije zanemariti;

- tefsir koji poznaju Arapi iz svog jezika;

- tefsir koji zna ulema;

- te'vil koji niko ne zna, do Allah.

Ibn Abbas kaže da te'vil poznaje samo Allah (dž.š.), Muhammed (a.s.) je molio za razumijevanje te'vila i nema sumnje da se to odnosi na tefsir. Mudžahid (r.a.) prenosi da je slušao svaki ajet Ibn Abbasa sa tefsirom. Tefsir je razumijevanje značenja onoga što se želi reći ajetom. To je ono što su posjedovali naši prethodnici i njihovo učenje je izvor za nas i niko to ne može proturječiti. To je njihov jezik i njima je Kur'an objašnjen, ali te'vil je drugo. Te'vil nastaje samo viđenjem; to je nauka i ona dopunjuje znanje koje je doprlo do nas.

Omer (r.a.) kaže: "Učio sam ajet: - Skup će sigurno biti poražen, a oni će se u bijeg dati." (El-Qamer: 4) I kaže: "Nisam znao koja će skupina biti poražena, dok nisam vidio Poslanika na Bedru, da to uči, pa sam znao koja će skupina biti poražena." Omer je znao značenje tih riječi, ali sliku toga nije poznavao, pa je vidio sliku koju je sluh (ono što je čuo i znao iz Kur'ana) potvrdio. Kur'an nas obavještava da postoji te'vil koji nam još nije poznat, ali će doći vrijeme, pa ćemo ga poznavati: "Oni poriču prije nego temeljito saznaju šta ima u njemu, a još nije došlo ni tumačenje njegovo." (Junus: 39)

Te'vil će doći, kao i viđenje slike, stvarnosti: "Mi ćemo im pružati dokaze Naše u prostranstvima svemirskim, a i u njima samima, dok im ne bude sasvim jasno da je Kur'an istina." (Fussilet: 53)

Allah (dž.š.) će nam ukazivati na ono što nam je obećao i zbog toga sulefije imaju jasan stav po pitanju Allahovih sifata (svojstava). Oni kažu da je ono što se čuje jasno, a ka-

kvoća toga nam je nepoznata. Riječi ne ukazuju na kakvoću, niti ukazuju na pojedinosti, a: "Niko nije kao On!" (Eš-Šura: 11) i mi ne poznajemo ništa, osim ako to čujemo i zatim vidimo. Zbog toga je dokaz Istine samo viđenje, koje potvrđuje sluh.

2 - Viđenje je drugo značenje te'vila. Ono je dokaz da je Kur'an od Allaha (dž.š.): "I stanovnici Dženneta će dozivati stanovnike Vatre: - Mi smo našli da je istinito ono što je naš Gospodar obećao; da li ste vi našli da je istinito ono čime je vama vaš Gospodar prijetio? - Jesmo! - odgovoriše. A onda će jedan glasnik među njima, da ga jedni i drugi čuju, viknuti: - Neka Allahovo prokletstvo ostane nad onima koji su se prema sebi ogriješili!" (El-E'araf: 44).

- Također je postalo jasno da je alkohol, svinjsko meso, krv, strv i sve što nije zaklano na islamski način, štetno po zdravlje, kao što se to i u Kur'anu navodi.

U Rusiji se rodi jedna šestina poremećene djece prenošenjem embriona zaraženog zbog upotrebe vina. To je utjecalo na zabranu alkohola, a u Americi je bio zabranjen pedesetih godina.

Neki mladić je pričao: "Kada sam prije dvadeset godina u Njemačkoj tražio meso rekao bih: "Želim meso, me...so, ali ne svinjsko! stideći se, ali sada to govorim bez stida!" Razlog tome je što je njemački učenjak Rik objalodanio da svinjsko meso nosi u sebi najgore vrste bakterija i virusa koji štete čovjeku, kao što sadrži i otrov koji prouzrokuje razne upale u ljudskom organizmu.

I. H. Larson, učenjak iz Danske, opominje i upozorava na bakterije po imenu "jarsinija" i objavljuje rat svinjskom mesu. Puno se raspravljalo o svinjskom mesu, koje čini čovječiji organizam pogodnim tlom za stvaranje bolesti raka.

U Britaniji je, međutim, podignuta hajka protiv muslimana. Optužuju ih da su divljaci, da kolju životinje. O ovome se raspravljalo s doktorom Larsonom i rečeno mu je: "Kada se presijeku vratne žile kod životinja, šta se dešava?" Odgovorio je: "Dolazak krvi u mozak se prekida i istog trenutka se životinja onesvijesti i zbog toga životinja ništa ne osjeća, prekida se veza mozga, kao centra, i ostalih organa. Mozak je još živ i živčani sistem je netaknut, jer šerijatskim klanjem se presijeku vratne žile, a vrat se ne lomi, odnosno kosti, koje ostaju povezane, kao i živčani sistem, koji izdaje naredbe srcu. Srce ispumpava krv, zatim se pokreću mišići, izlazi krv iz njih i iz svih ćelija. Kada se očisti tijelo od krvi, životinja umire. Presijecanjem žila, životinja gubi svaki osjećaj, pa je profesor upitan zašto se životinja pokreće nakon toga? Odgovorio je da je to čišćenje tijela od krvi. Zatim su ga pitali je li medicinski korisnije da krv iziđe iz tijela, ili da ostane u njemu. Odgovorio je da je krv najplodnije područje za razvoj bacila i zaraze u čovječijem organizmu i zbog toga je neophodno očistiti meso od krvi i klanje je najmudriji put. Meso životinje koja je uginula, bez klanja, najopasnije je za čovjeka, jer bakterije ruše tijelo, uništavajući ga iznutra.

Budućnost šerijata?

Nauka nam dokazuje da je šerijat istina i da je Allah istina i to ukazuje da je budućnost sa Allahovim zakonom. Mnogi narodi traže ukidanje današnjih zakona (kanuna) i uspostavljanje šerijata. Kolonizacija je nametnula vlast koja je daleko od šerijatske, a muslimani znaju da je vraćanje šerijata i njegova uspostava ibadet, kao i namaz, post i osveta na tom putu. "Sud pripada jedino Allahu (dž.š.), a On je naredio da se klanjate samo Njemu. To je jedina prava vjera, ali većina ljudi to ne zna." (Jusuf: 40)

I sud (hukm) je ibadet!